

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

18. évfolyam 3.szám - az Úr 2017. évének március havában

Hiszek az egy Istenben

A hitvallásunk az Egyház egyik legősibb imádsága. Amellett, hogy amikor így imádkozunk, újra és újra átismételjük, hogy kiben és miben hiszünk, közösségileg is megvalljuk a hitünket, hovatartozásunkat, az életünk alapját. Kifejezzük azt és ez megerősít minket, újabb lendületet ad, hogy mindazt, amit megvallunk, éljük is a mindennapokban.

Ahhoz, hogy ezt minél teljesebben tudjuk megtenni, látnunk kell viszont, hogy mi a tartalma és jelentősége a hitvallásunknak. Újra és újra a mélyére kell tekintenünk, össze kell vetnünk a mindennapos tapasztalatainkkal és Isten-élményeinkkel, hogy ezáltal még teljesebbé váljon.

A hitvallásunkat a leglényegesebb alapigazsággal kezdjük, miszerint az egy Istenben, Mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében hiszünk. Ha megnézzük a hitvallás szerkezetét, láthatjuk, hogy az alapvető dolgoktól halad a részletes mélységek felé. Nem csoda, hiszen az alapok nélkül értelmezhetetlen, vagy legalábbis könnyen félreérthető az összes többi.

Isten egy mivoltának megvallása önmagában nagy jelentőségű. Arra mutat rá, hogy nem egy istenképben, nem egy eszményben, vagy filozófiai igazságban hiszünk, hanem az egyedüli Istenben. A hitvallás többi részében bontakozik ki előttünk, hogy Isten bár kizárólagosan egy, ugyanakkor mégis három személy. Többek között ez is felhívja a figyelmünket arra, hogy Istenről ne emberien gondolkozzunk. Természetesen a szavaink és kifejezéseink emberi szavak, viszont sokkal többet próbálnak megragadni, mint pusztán emberi ismereteket, igazságokat. Isten egy mivolta ugyanakkor rámutat az Ő kizárólagosságára. Ha benne hiszek, akkor másban ilyen szinten nem hihetek. Isten mindenhatóságának és teremtői mivoltának megvallása is fontos jelentőségű. Nemcsak arra mutat rá, hogy milyenek ismertük meg őt a Kinyilatkoztatásból, vagy a személyes lelkiéletünkből, hanem arra is, hogy ő az egész világ ura. Általa és érte van minden.

Ha ennek tükrében tudjuk a mindennapjainkat és az egész életünket nézni, egy teljesen más (akár teljesen új) világkép tárul elénk. A világ nehézségeit és kihívásait nem fogjuk kizárólagosnak, vagy véglegesnek tekinteni, hiszen szilárdan hiszünk abban, hogy ahogy minden Istentől ered és hozzá tartozik, úgy minden felé is halad. Így a mi nehézségeink és küzdelmeink, sokszor számunkra is érthetetlen és be nem látható dolgok az életünkben Isten felé tartanak. Ha ezeket belső tartással és reménnyel tudjuk megélni, akkor viszont még eszközök is lehetnek arra, hogy egy teljesebb életet éljünk. Gondolok itt például arra, amikor kihívással állunk szemben. Sok esetben ilyenkor kevésnek és gyengének érezhetjük magunkat. Ha ellenben úgy tekintek magamra, hogy annak az Istennek vagyok a képmása, akit mindenhatónak vallok, akkor már magamban is megláthatom azt az embert, aki le tudja küzdeni az élet kihívásait. *Rev. Reznek Ádám*

Események templomunkban

Utóbbi számunk óta **Krivács Liza, Lezák Levente** és **Nánási Áron** részesült a szent keresztségben.

Március 15-től 22-ig plébánosunk vezetésével 10 fős csoport vett részt római zarándokúton, az „Uram, jó nekünk itt lenni” plébániai pályázatunk keretében.

Április 1. Első szombat. Régi kápolnánkban 14 órától adományokat fogadunk és osztunk rászoruló testvéreink számára.

Április 2. Nagyböjt 5. vasárnapján a Szentföld javára lesz gyűjtés templomunkban.

Április 7-9. Nagyböjti lelkigyakorlatos beszédek a pénteki, szombati és vasárnapi szentmisékben.

Április 9. Virágvasárnap. Reggel 9 órakor az Angyalföld téri régi kápolnánk előtt barkaszentelés lesz, majd körmenetben vonulunk át a templomba.

Április 13. Nagycsütörtök. 18 órakor szentmise. A Dicsőség után elhallgat a harang a csengő és az orgona egészen húsvét vigíliájáig. Mise végén oltárfosztás, majd virrasztás, Lamentációk.

Április 14. Nagypéntek. Szigorú böjti nap. 17:30-tól keresztút. 18 órától igeliturgián vehetünk részt, majd hódolatunkat fejezzük ki a Szent Kereszt előtt, végül áldoztatás lesz.

Április 15. Nagyszombat. 20 órától tűz- és vízszentelés, majd szentmise, végül feltámadási körmenet a templom körül.

Április 16. Húsvét vasárnap. Urunk feltámadásának ünnepe. A 9 órai szentmise után ételmegáldásra kerül sor.

Április 17. Húsvét hétfőn 18 órakor lesz templomunkban szentmise.

Csütörtökönként 19 órától a plébániai hittanteremben egyetemistáknak és hasonló korú fiataloknak közösségépítő program - Ádám atya vezetésével.

Szombatonként 19 órától a gimnazistáknak és kortársaiknak ifjúsági hittan a plébániai hittanteremben.

Felnőtt katekézis április 6-án és 20-án lesz 17 órától a hittanteremben.

Keresztény filmklubot vezet András atya március 30-án és április 27-én 17 órától.

Teológia és hit

Ha éber szívvel hallgatunk a tanúkra, és megnyílunk a jelek előtt, amelyekkel az Úr újra meg újra igazolja őket és önmagát, akkor tudjuk: Valóban feltámadt az Úr. Ő az Élő.

Rábízzuk magunkat, és tudjuk, hogy jó úton vagyunk. Tamással Jézus átszúrt oldalába tesszük kezünket, és megvalljuk: „Én Uram, én Istenem !”

Joseph Ratzinger /XVI. Benedek

Megkérdeztük

Miért jön a templomba? (Mit szeretne? Mit vár? Mit remél?)

Azért járok a templomba, hogy Istennel találkozzak. Megnyugvást ad nekem, a lelkem feltöltődik. A szentáldozásban közvetlen találkozok Jézus Szent Testével, a szent ostyában. Megköszönöm a kapott kegyelmeket, elmondom a kéréseimet, imádkozom a családomért. Bekapcsolódom az imádságokba és éneklésbe. (...)

Azt remélem, sokáig tudok jönni a Szent Család templomba, jó egészségem lesz. Bízom Isten megsegítő kegyelmében.

Azt várom, minél több család eljárjon a templomba. Ebben a rohanó világunkban kimarad az életünkből Jézus és a templomba járás. Én személyesen azt várom, hogy eljussak az örök Életre. Ámen.

Hevesi Istvánné

A hit titok: Isten és az egyén abszolút személyes kapcsolata bensőségességének megélése, egyáltalán (fel)vállalása, sőt, léte. Megnyilvánulásai igen sokrétűek. Korlátai-korlátlanágai, igazodási pontjai az egyén világfelfogásának, ebből következően saját életfelfogásának s életvitelének. Ezek átgondolása, rendezése valamilyen pozitív vagy negatív esemény kapcsán (pl. hálaadás v. bűnbánat) bárhol történhet, viszont az üres templom csendje mindentől alkalmasabb környezet, vagyis Isten szent színe elé tárnai szívem-lelkem. (= „Katarzis” keresés.)

Ám a hit megélése elsősorban ne szorítson kényelmes, öncélú keretek közé, hanem közösségi szinten fejeződjön ki, így legyen észrevétlenül tetten érhető. (Nyilván ne váljon olcsó teátrális, ócska hangzatos cselekvéssorrá se.) Miként Jézus sem leszalámizott, atomizált közösségekből kidobódott, elszigetelt, független, mások felé érzéketlen „én, te, ő” humán erőforrás tényezőkhöz-tényezőikkel gondolkodott, számolt, cselekedett, vagy kérte az Ő követését. Tehát, a templom nem csupán hitem vallásos gyakorlásához nyújt személyi, tárgyi, gondolati feltételeket, hanem szertartásaival iránymutatást, célt, példát ad(hat) annak (pl. emberi, természeti) környezetemben való kiteljesítéséhez, viselkedési normáimhoz. (= „Küldetés és feladat” keresés.)

Mit szeretnék? Mit várok? Mit remélek?

Hogy magányos és közösségi templomi jelenléteimmel váljak a lélekben felemelkedettek erényei által aktív Jézus-követő kint az „életben”, illetve, mindezekben viszont is segítségére legyek a szintén hasonlóak miatt templomba járóknak, s leginkább azoknak, akik még nem találtak ide.

Jó együtt imádkozni, énekelni, könyörögni, meghallgatásért esdekelnéni, béke-jobbot nyújtani – igen, persze. Miként igazából az olyan beszélgetőtársat kedvelem, akivel hallgatni se kellemetlen, mert úgy is értjük egymást. Jó azokkal együtt lenni, együvé tartozni (ez a társaság olykor lehet - sőt legyen! - egyszemélyes, azaz csak „én” alkotta!), akiknek magától értetődő, mit jelent: „*Uram, jó itt nekünk!*”

Dr. Milbik József

Ennyi év után már úgy érzem: ez a második otthonom. Olyan jól érzem magam, ha ott vagyok, bármelyik székre vagy padba ülök, olyan mintha otthon lennék. Érzem Isten közelségét és ez mindig megnyugtat. Ezért ha csak tehetem minden nap elmegyek és imádkozok és énekelek. Erre az istenszeretetre neveltük gyermekeinket, unokáinkat és még a dédunokáinkat is.

Azt szeretném, ha sokan akik ide járnak a templomba ugyanúgy maguknak éreznék ezt az Isten-házát és jól éreznék magukat benne.

Azt várom és remélem, hogy szeretetet érintse meg a fiatalok szívét, hogy ide tartozzanak. Hiszen oly csodálatos látni ha sok fiatal van templomunkban és együtt dicsőítjük Istent.

Vilicsku Istvánné

Lelkiség

Ha a nagybőjt és a nagyhét folyamán évről-évre hűségesen részt veszünk Krisztus szenvedéseiben, és a húsvéti misztérium ünneplésekor hittel elmélkedünk a halálon diadalmaskodó Jézus dicsőségéről, akkor egyre gyümölcsözőbben, egyre bőségesebben

részesít bennünket isteni feltámadásának kegyelmeiben. Segít bennünket elszakadni mindattól, ami nem Isten, kegyelmével növeli bennünk a hitet és a szeretetet, tehát az isteni életet. (...)

Soha el ne felejsük: mi egyek vagyunk Krisztussal! Az ő diadala a miénk is, az ő dicsősége a mi örömünknek is forrása. Ezért énekeljük mi is az alleluját, együtt az Egyházzal, a mi Anyánkkal, hogy kimutassuk Krisztusnak örömünket, amiért diadalmaskodott a halál fölött és megköszönjük az Atyának azt a dicsőséget, melyben részesítette Fiát.

Dom Columba Marmion OSB

Miről szólt az evangélium?

Templomunkban történt, néhány hónappal ezelőtt. A hívek közül valaki – úgy tudom igencsak nyomós ok miatt – jókora késéssel érkezett egy vasárnapi misére a templomba. A pap már éppen befejezte az evangélium olvasását. Emberünk szerette volna megtudni miről szólt az elhangzott szöveg, ezért amikor egy padba leült: halkán megérdeklődte a szomszédjától. Ő azonban bizonyára nem hallotta a súgva másodszer is megismételt kérést, mert egyszerre csak hangosan megszólalt: – Mi van?

Mise végén lassan szivárogtak kifelé az emberek a templomból. A késve érkező most egy kifelé igyekvőtől tudakozódott. De az elhárította a kérdést: – Őt kérdezzel! – s egy nálánál fiatalabb személyre mutatott. – Hát ne haragudjon – válaszolta az illető kissé zavartan – nem tudom megmondani. Elfelejtettem.

A templomból távozóik érkeztek a kijárat ajtóig, ahol egy kis tumultus keletkezett. Emberünk itt tett utoljára kísérletet arra, hogy végre megtudja, miről szólt az evangélium az aznapi szentmisén. Csakhogy a karján megérintett, majd megszólított testvérünk nem válaszolt, úgy tűnt gondolkodik. Ám ekkor a félig előtte, félig mellette araszoló személy, aki szintén hallotta a kérdést, feléje fordulva megadta a választ! Eltűnődtem az eseten, s kíváncsivá tett, vajon a testvérek közül ma, vagy egy hét múlva hányan tudnák megmondani a templomból kifelé jövet, hogy miről szólt az aznapi evangélium. - *ács*

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Március 26 (Nagybőjt 4. vasárnapja) Ifjúság

Április 2. (Nagybőjt 5. vasárnapja) Kasuba János

Április 9. (Virágvasárnap) Vilicsku család

Április 16. (Húsvét vasárnap) Molnár Katalin

Megér egy mosolyt

Egy skót papot megkérdezi az egyik híve:

- Főtisztelendő úr! Meglett-e a kabátja, amit a múltkor elloptak öntől?
- Részben igen.
- Hogyhogy?
- A gombjait tegnap megtaláltam a perselyben.